

[Freddy Madsen.]

forudsætningen for, at disse problemer kan løses.

Og så kan man godt stå her og sige, at nu må vi endelig have disse ting afklaret, nu må vi have den lov igennem. Det er rigtigt, at livet går sin gang, men jeg tror ikke, man kan tage helt så nonchalant på det, som hr. Maigaard gør, for jeg tror, at der i en række af de problemer, der her diskuteres, også er en holdning til problemerne, der også vil få nogle administrative konsekvenser, hvis de, der har den holdning, også får tilstrækkelig magt. Derfor finder jeg det ikke urimeligt at diskutere disse problemer. Men det afgørende er at skabe forudsætninger, skabe betingelser for, at det i det hele taget kan gennemføres, ellers er og forbliver debatten meningsløs.

Bertel Haarder (V):

Problemet er, hr. Chr. Christensen, at det jo kunne være, at hr. Chr. Christensens kristendomsopfattelse er sådan, at jeg f. eks. meget nødig ville have mine børn undervist af hr. Chr. Christensen. Tilsvarende kunne det være, at der på en skole, hvor hr. Chr. Christensen havde sine børn gående, var en lærer, som havde en så fantastisk og underlig kristendomsopfattelse, at hr. Chr. Christensen ville være meget nervøs ved at have børnene undervist af den lærer.

Det er desværre i dag sådan, at det er de mest gyselige ting, som bliver kaldt kristendom i dag, og det er det, der gør, at jeg synes, det ville være dejlig konsekvent, hvis kristeligt folkeparti tog det samme standpunkt til kristendomsundervisningen, som partiet gør til seksualundervisningen, og sagde, at dette er et spørgsmål om forældreret.

(Kort bemærkning).

Tove Nielsen (V):

Blot for at der ikke skal opstå misforståelser vil jeg sige, at der naturligvis ikke skal herske nogen tvivl om, hvor partiet venstre står med hensyn til kristendomsundervisning: vi står fast på det, der er nedfældet i vores lovforslag.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Gerda Møller var i sit sidste indlæg igen inde på spørgsmålet om de ældste klas-

ser og samarbejdet med det omgivende samfund. Jeg er enig med fru Gerda Møller i, at det lovforslag, vi behandler, der er fremsat af venstre, er for sparsomt på dette område, og også jeg mener, at vi i udvalget må se nærmere på det.

Så var hr. Maigaard inde på spørgsmålet om læseplanerne og mente, at det, jeg havde udtalt mig om, var læseplanerne. Nej, hr. Maigaard, det, jeg udtalte mig om, var læseplanudvalget. Jeg sagde, at der var grund til at takke læseplanudvalget for det meget omfattende arbejde, det havde udført. Jeg har selvfølgelig ikke her taget stilling til sammensætningen af det læseplanudvalg, men alene hæftet mig ved, at de, der sad i det, gjorde et meget godt og dygtigt arbejde.

Så vil jeg sige, at disse læseplaner, eller faghæfter, som de nu hedder, er sendt ud. Det er selvfølgelig meningen, at der skal foregå en debat om disse læseplaner, så den debat, hr. Maigaard efterlyser, er altså kommet i stand også om dette spørgsmål. Og så fremhævede jeg, at der i øvrigt ville blive et nyt råd, der skulle tage sig af disse problemer, nemlig det kommende sektorråd.

Til hr. Freddy Madsen: hvis man gerne vil misforstå, så kan man selvfølgelig også. Jeg har ikke talt om, at lovforslaget skulle igennem for enhver pris. Jeg har sagt, at det var udarbejdet på baggrund af et forslag, som socialdemokratiet har udarbejdet, og jeg har i mine indlæg præciseret de ændringsforslag, socialdemokratiet mener er væsentlige.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Ministeren ved jo godt, at disse faghæfter eller vejledende læseplaner, hvad vi nu kalder dem, ikke er debatstof i praksis. Det er hæfter, der kommer ud, og som har en normgivende karakter, og de er gennemført hen over hovedet, ikke alene på forældrene, men også på kommunernes og forældrenes organisationer. Det er vist vanskeligt at bestride.

Men jeg glæder mig over, at ministeren siger, der ikke er taget stilling til læseplanudvalgets og sektorrådets sammensætning — det må være det for folkeskolen. Jeg har lidt svært ved at se, hvordan disse to ting